

Szerkesztőségi iroda:

R.-Szombat, Losonezi-utca 24.
sz. Ide intézendő a lap szellemi
részét érdeklő minden közle-
mény és levelezés.

Bérmentellen levelek nem fo-
gadtnak el.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre . . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . . 2 frt.
Negyed évre . . . . . 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASARNAPJÁN.

Kiadó-hivatal:

R.-szombat, Losonezi-utca 24.
sz. Rábely Miklós könyvnyom-
dájában. — Ide intézendők a
kiadóhivatalt illető előfizetési
pénz-, hirdetmény-, nyiltér-
és felszámolások.

Hirdetési díj:

Egy négyhasábos peitsor tér-
fogata . . . . . 5 kr.
Bélyegdíj: minden beiktatás
után . . . . . 30 kr.

Nyiltér:

Egy sor . . . . . 20 kr.

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala Rimaszombat Losonezi-utca 24. sz., nemkülönben minden hazai postahivatal. Az előfizetések legcélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Bajt bajjal...

Az „Erdélyi magyar közműv. egyesület“ igazgató-választmánya országsszerte figyelmeztette a közönséget azon veszedelmes jelenségre, hogy a vitéz székely nép ifjai regényes, de mostoha gazdasági viszonyok közt levő hazájokban elegendő munkát és szolgálatot nem találván: télen úgy mint nyáron, sereggestül mennek a szomszéd Romániába, s midőn évek múlva visszakerülnek, — ha csak el nem vesznek az idegen nép oceánjában, — idegen nyelv, idegen szokások által kisebb-nagyobb mérvben meghódítva térnek vissza, kiket azután igen könnyű megnyerni az oláh eszméknek, oláh szokásoknak, így napról-napra fogy, még pedig igen tetemesen a tiszta székely nép, s fogy vele együtt a legvitézebb, legmunkásabb és legbecsületesebb eleme hazánknak.

És ez nem új jelenség. Egy idős ez magával a székely nemzettel, — s azt a kis töredéket, mely mostoha hazája brucei között a csábitások daczára tántorithatlanul megmaradt, megtartva ősi jellegét, szokásait és erkölcsait, bizony nem rokonok jóakaratára, de saját honszerelme tartotta meg.

S épen azért fáj a fentebbieket hallanunk, mert minden kiköltözöttel, minden átalakulttal fogyunk számban, fogyunk értelemben, fogyunk erőben.

Pedig a magyar hazának épen ez őselemre van legnagyobb szüksége.

Másrészt pedig mi is tele vagyunk panaszszal. — Cselédeink legnagyobb része megbízhatatlan, munkakerülő, valóságos „fizetett ellenség“ saját közelünkben; a hűség, kifogástalan erkölcsiség náluk csak addig tart, míg az első pár „ezüges cipőt“ lábukra huzzák, attól kezdve halad mindenik lefelé azon lejtőn, mely a bűnök fertőjébe vezet.

Ez szomorú képe cselédügyünknek nagy és kis városainkban egyiránt, úgyhogy valamire való szüle kevés idő múlva alig fogja szolgálatba bocsájtani gyermekét, pedig cselédeink legnagyobb része most is minden birálaton alól áll, — s mi fog történni akkor, ha a tisztességes rész teljesen visszavonul? Az, a mi — bár még ritkán — a nagyobb városokban jelentkezik, hogy a cseléd lesi, várja az alkalmat, hogy gazdáját megkárosítsa, sőt a viszonyokat ismervén, utmutatóul szolgáljon azoknak, kik a gazdának, — kivált ha vagyonos — pénzére, sőt életére törnek.

Szerintünk mindkét baj egy kis jó akarattal könnyen orvosolható.

Fogadjuk cselédeinket a székelyek közül. Így lesznek hű, szorgalmas és tiszta erkölcsű cselédeink, kikre legféltebb kincseinket is reá bízhatjuk, kik nem vágyakoznak kisasszonyok lenni még az ártatlanság feláldozásával is, mint a mostaniak. Lesznek cselédeink, kik gazdáikat második apjuknak tekintendik, kik a maguk szötte-fonta ruhában érzik csupán jól magukat, mert egyszerűségükben boldogok egyedül. S ha ezt tesszük, utját fogjuk vágni annak, mi századok óta fogyaszta Erdély magyarságát, mert hiszen köztünk magyar marad mindenik viseletben, szóban, erkölcsben és hazaszeretben.

És szerintünk e feladatot senki és semmiféle testület nem oldhatja meg szebben és jobban, mint a nőegyletek. Tegyük csak ezeknek elnökei összeköttetésbe magokat az „Erdélyi magyar közműv. egyesület“ igazgatóságával, daczára a nagy távolságnak, mely a székelyeket tőlünk elválasztja, rövid idő alatt százakat meg százakat fognak hozzánk küldeni azok közül, kik ellenesetben, — hogy megélhesenek — idegen nép szolgálatába kénytelenek állani. bizony-bizony ha ezt megteszik, épen a házi asszonyokon segítenek leginkább, kik legjobban tudják, hogy a rossz cseléd átok és kárhozat reájok nézve; e mellett legszentebb honleányi kötelességet is teljesítenek, midőn a kivándorlást épen azok előtt teszik szükségtelemmé és ezáltalanná, kik a mi testünkől és a mi vérünkől valók.

Szép dolog a rosszat, jóvá tenni; de bajt bajjal orvosolni sikeresen, — úgy, hogy mindkettő megszűnjék, — még szebb. — Tegyük ezt meg nőegyleteink, mert ezeknek tagjai szebb honleányi kötelességet alig teljesíthetnek valaha. —n—

A Rimaszombatban 1886. évi december hó 18-ik napján tartandó megyebizottsági közgyűlés tárgysorozata:

1. A közigazgatási bizottságból, az állandó- és központi választmányból, valamint a többi megyei bizottságokból kilépendő tagok helyeinek választás utáni betöltése.
2. Belügyminiszteri rendelet a megyei központi választmány újból alakítása tárgyában.
3. Belügyminiszteri rendelet az 1887-ik évi megyei költségvetés tárgyában.

Bús szelét a tél, az aggkor
Bárha rá lehelte
Homlokára, de virágos
Fiatal a lelke.

Vig kedélye bús teléro
Mintha tavaszt hozna,
Tavasz enyhe azt az alkonyt
Úgy megaranyozza.

Mint kigyúl a völgy, a halom
Búcsúzó nap fényen,
Kedves áldott öreg asszony
Az én Juczi néném.

Borsody Béla.

Csevegés egyről-másról.

T. Szerkesztő ur! Épen elakartam szunyadni pamlagomon a csunya nedves idő miatt, mert hiába, ha az ember a nagy sárban és esőben nem tud hova menni és mit csinálni, az alváshoz folyamodik, mert rendszeren az álom után jönnek meg az embernek a jó gondolatai, nem hiába mondja a magyar ember fejtőre munkánál, hogy aludjunk rá egyet, — tehát én is mondom épen Morpheus ölelő karjai közé akartam hajtani gondteljes fejemet, midőn — szerencsére még elég jókor — eszembe jutott, hogy nekem még ma egy nagy tartozást kell lerónom, ugyanis a mult héten megígérttem a t. olvasóközönségnek, hogy a divatban levő fosztókról fogok valamit írni, s minthogy nem szeretném, ha reám azon magyar példabeszédet alkalmaznák: hogy „igérd meg, ne add meg, nem szegényit az meg,“ s miután én magyar ember vagyok, a magyar ember pedig megszokta szavát tartani, — én is azonnal felugortam pamlagomról, s hozza üttem az íróasztalhoz, hogy ígéretemet beválthassam.

Ha meseköltő volnék, azon kezdeném, hol volt hol

4. Belügyminiszteri rendelet a községi pénzkezelés és számvitel szabályozása tárgyában.

5. Belügyminiszteri rendelet a szemcsés köthartyalob kitörésének megakadályozása tárgyában.

6. Földmívelési miniszteri rendelet az erdei érték és árszabályok sokszorosítása tárgyában.

7. Igazoló választmány jelentése a megyebizottsági tagok választásáról.

8. Bizottsági jelentés Tiszolcz nagyközség vagyoni kezelésének megvizsgálásáról.

9. Bizottsági jelentés a megyei szolgazemélyzet ruházatának, irodai szerek és világítási anyagok szállítására megtartott árverés eredményéről.

10. Alispáni jelentés a megyei pénztárak megvizsgálása tárgyában.

11. Bizottsági jelentés a Beliczay László elleni nyomozati ügyben foganatosított nyomozat eredményéről.

12. Ugyanazon ügyben Volkó Mátyás kir. mérnök uti számlája.

13. Győr- és Liptómege közönségének átírata a tömeges tüzkár biztosítás tárgyában.

14. Krassó-Szörényvármegye főispánjának elhunytáról szóló gyászjelentés.

15. Nyitramegye közönségének átírata a magyar nemzeti nyelv érdekében.

16. A brassói kereskedelmi- és iparegyesület átírata iparának fejlesztése érdekében.

17. Maléter Ede főszolgabíró uti számlája a tiszolcz-poprádi hadászati ut érdekében tett utazásairól.

18. Rozsnyó városi képviselő testület folyamodványa a polgármesteri fizetésnek 1000 frtban megállapítása iránt.

19. Szolgabírói jelentés az ajnácskői körorvosi állomás betöltése tárgyában.

20. Szolgabírói jelentés Simon Judit kórházi ápoló honossága kérdésében.

21. Gesztete község kérvénye 1500 forint inséges kölcsön iránt.

22. Zádorfala és A.-Szuba községek kérvénye a szuhavölgyi közlekedési utnak a megyei utvonalak sorába leendő felvétele iránt.

23. Csetnek város kérvénye a szegény-alap pénztári tőkájének leszállítása tárgyában.

24. Több kórházi ápoló után a gyógyalaphoz előlegezett költségek törlései iránti számvonói javaslat.

Ezekon kívül még a közgyűlés határnapjáig beérkező és közgyűlési elintéztet igénylő ügyek.

T Á R C Z A.**Juczi néni. . . .**

Nyolezvanynyolez év; — óh be gyorsan
Száll az idő szárnya!
Mint a felhő, mint az álom
Egy rövid éj álma.

S mintha a mig tova szárnyal
Tova száll sietve:
Minden évvel egy-egy világ
Lenne eltemetve.

Kedv. remények szebb világa,
Melyet örze gonddal
Félteve a szív, mint avar a
Hulló ősi lombbal.

Sáppad a föld, hervad, sárgul.
Koszoruját ejti
Völgye, halma, a természet
Elmulását sejtí.

Sír, temető itt is ott is
Őszi napnak fényén
Bus enyészet, öreg asszony
Az én Juczi néném.

Öreg asszony, vég határán
Élte alkonyának,
Mult időknek romja már csak
Romja önmagának.

Óh de oly szép, szép az a rom,
Nyájas kedves arczán
Ősz fején a tél hava bár
Szebb kikelet ajkán.

nem volt, volt egyszer egy fosztó stb., de minthogy az nem vagyok, s nem is mesét, hanem igazat akarok írni, nem kezdekem így, — ha pedig történetirő volnék, a fosztó részletes leírásával kezdeném meg cikkemet, s minthogy az sem vagyok, hanem csak egyszerű fecsegő, s minthogy végül a fosztót, annak czélját, rendeltetését s keletkezését városunkban mindenki ismeri, azzal sem kezdekem, hanem a küszöböt átugorva, beugrom egyenesen a szoba közepére, vagyis minden bevezetés nélkül egyenesen áttérek a tulajdonképeni fosztóra.

Sokszor hallottam emlegetni egyik vagy másik barátomtól, hogy milyen felségesen lehet egy fosztóban elmulatni, úgy, hogy már én is hő vágyat éreztem magamban legalább egyben részt venni, de a kérlelhetetlen s ezen kívánságomat mindez ideig kiméletlenül megtagadta, mig nem a mult héten megnyertem a mi után vágytam, beteljesedett leghőbb kívánságom, meglettem hiva, egy vig fosztóba, hogy mily epedve vártam ez ünnepélyes estét, mily szorongva számláltam a hátralevő percekét, azt csak azok tudhatják igazán, akik hasonló körülmények közt már voltak. No, de se baj, megjött végre a várva-várt est is, s én örömmel és mégis aggodva indultam el vágyaim czélpontjához, előre eikészülvén arra, hogy bejövetelem alkalmával kezembe fognak nyomni egy csomó kukoriczát vagy tollat, hogy azt fosszam meg, vagy pedig közös hosszú asztalhoz ültenek, hogy fosztani segítsék, de ebben kellemesen csalódtam, sem hosszú asztalnak, sem tollnak avagy kukoriczának semmi híre a szobában, sőt ellenkezőleg a szobából minden felesleges tárgy kihordva, az egészen tánczhoz volt berendezve, egy szögletben ültek a cigányok, a kik csak a vendégek megérkezéte vártak, hogy rábuzhassák a jó magyar csárdást. A vendégek lassanként össze is gyülekeztek s megkezdődött a mulatság, huzta a cigány a jó láb alá valót, sietett is minden fiatal ember párját felkeresni, hogy azzal lejtse el legalább az első tánczot, csak miután mindenki feltalálta párját, néztem körül s láttam, hogy:

Közgazdaszat.

Figyelmeztetés a szarvasmarha tenyésztőknek.

A tenyészbika vásárlásoknak időpontja alkalmából a m. kir. földmivelés-, ipar- és kereskedelmi miniszter egy felhívást bocsájtott ki a közgazdasági előadókhoz, melyben felhívja őket, hogy a kellő számú tenyészbika beszerzése céljából a megvásárlásra felajánlandó bikákat, ugyancsak a területükön levő bikaszükségletet kipuhatolják és azt jegyzékbe foglalva felterjessék. — Együttal figyelmezteti az előadókat, hogy milyen bikák fognak beszerezni, faj, szín és kor szerint. — Különben a bikatenyésztők érdekében jónak látjuk a felhívást tájékoztatás alább egész terjedelmében közölni, a melyből az illetők részletes tudomást szerezhetnek maguknak, hogy miképen kell ugy a tenyésztés, mint az elárúsítás körül eljárniok. — A felhívás következőleg hangzik:

„Az évente megejtetni szokott általános tenyészbika vásárlásoknak időpontja közeledvén, szükséges, hogy az előmunkálatok ez irányban megindíttassanak.

A vásárlásokat az 1887. évben is a szokásos módon, megbízottaim fogják eszközölni.

A bikák megsejtelése megbízottaim által február havában fogván megejtetni, január hó 15-ig okvetlen szükséges ismernem az országban tenyésztési célokra megszerzhető bikák mennyiségét.

Továbbá, hogy a megvásárolt tenyészbikák kiosztása kellő időben eszközölhető legyen, február hó 15-ig okvetlenül ismernem kell az egyes községeknél és magánosoknál felmerült tenyészbika szükségletet.

Felkérem ez okból a t. előadó urat, hogy a közigazgatási bizottsága területén tenyésztési célra megvásárlásra felajánlandó tenyészbikákat, a bikaszükségletet jegyzékbe foglalni és az előbbi jegyzékeket 1887. január hó 15-ig és az utóbbiakat február hó 15-ig okvetlenül felterjeszteni sziveskedjék.

Hogy a kitűzött cél minél sikeresebben elérésük kívánatos, hogy ezen rendeletet a lehető legszélesebb körökben ismert legyen, miért is az illető törvényhatóságokat és gazdasági egyesületeket is felkértem, hogy a közgazdasági előadó urat működésében kellően támogassák.

Megjegyzem, hogy csakis a tiszta magyar, berni, (simmenthali), kuhlundi, pinzgauai (mölthal) és allgauer fajta bikák fognak a kereslethez képest megvásároltatni és a megállapított tenyészkörletek szerint kiosztatni; és pedig a magyarfajta bikákból csak is 2½—3 és a nyugoti fajtaiból 1½—2 évesek.

Mindenemü félreértések elkerülése céljából kijelentem, hogy fekete-tarja bikák meg nem vásároltatnak. Ugyancsak megemlíteném, hogy az allgauer fajtaiból, tekintettel azon körülményre, hogy jezen fajta iránt igen csekély a kereslet, csakis igen kis mennyiségre reflektálhatok, miért is előre láthatólag igen sok tulajdonosnak, bár alkalmasnak talált bikájának megvásárlásába nem becsúszhatom.

Nem mulaszthatom el egyúttal, hogy a közgazdasági előadó urnak figyelmét azon körülményre fel ne hívjam, miszerint igen sok esetben a tenyésztők teljesen fiatal, silány bikákat ajánlottak fel megvételre, s megbízottaimnak a szemle megejtése végett oda történt utazása által eredmény nélküli fáradságot, a kincstárnak pedig csak indokolatlan költségeket okoztak.

Miért is kívánatosnak tartom, hogy hasonló eljárásoktól tartózkodjanak, mert ellenkező esetekben kénytelen lennek az oly községeket, melyekben ily esetek már többször merültek fel, egyszerűen a vásárlásoknál mellőzni.

Az előadatok alapján tehát felkérem a t. előadó urat, hogy a tenyészbika vásárlások céljából kiboocsájtandó hirdetésekben a fenn jelzett követelményeket kellően hangsúlyozni sziveskedjenek.

Ugyancsak a bika-eladási- és bika-szükségleti jegyzékbe is csak oly bikák veendőek fel, melyek a kívánt követelményeknek megfelelnek.

A tenyésztők által vételre bejelentett bikák február és márczius hóban meg fognak szemléltetni és a tenyésztésre

alkalmas bikák vételára, az illető megbízott által felveendő vásárlási jegyzőkönyvek alapján ki fog utalványoztatni.

A vásárlás az eladóra és vevőre nézve akkor válik kötelezővé, midőn a vásárlás, illetőleg a megbízott által kialakított vételár, általam jóváhagyatott és az eladó erről ezen miniszterium részéről értesített.

Az ily módon megvásárolt bikákat lehetőleg április hó 15-ig át fogom vétetni; fentartom azonban magamnak azon jogot, hogy azoknak átvételét megtagadjam azon esetre, ha azok állapota az időközbeni rosz tartás, vagy a szükséges gondozás elhanyagolása következtében, megfelelőnek nem fog találtatni.

Az eladók arra is figyelmeztetendők, hogy az állam által tőlük megvásárolt bikák tenyészképességeért jótállani tartoznak és a tenyészképteleneknek bizonyult bikákat minden kártérítési igény nélkül visszavenni kötelesek.

Ha a bikák átvétele április 15-ig meg nem történik, az eladó tulajdonosoknak az átvételig, a megvett bikáknak tartásáért naponta és darabonként 2 kgrm zabot és 7 kgrm szénát számítva, 40 kr. tartási díjat fog a kincstár, az illető tenyésztő által ide benyújtandó számla alapján kifizetni.

Megjegyzem, hogy a gondozásért díj fel nem számítható.

A bikák kiosztása a következő elvek szerint fog az illető gazdasági egyletek; esetleg az illető törvényhatóság, avagy a szükséghez képest a közgazdasági előadó ur által eszközöltetni.

Magántenyésztők és tehetős községek a bika vételárát rendszerint az átvétel után tartoznak az illető királyi adóhivatalba lefizetni.

Figyelembe vehető körülmények esetén (például: ha a tenyész-bika a községi által is igénybe vétetik) magántenyésztők mégis azon kedvezményben részesülhetnek, hogy a vételár három féléves, kamat nélküli részletben törleszthetik.

Szegény községek részére a bika vételárából 20%-nak leszámitása — továbbá a vételárnak három féléves, mindig július és január hó elsején esedékes, kamat nélküli részletben leendő törlesztése — engedélyeztetik.

Ezeknél nagyobb kedvezmények csak akkor fognak a községeknek adatni, ha hitelesen kimutatják, hogy az említett kedvezmények mellett sem képesek a szükséges bikát megszerezni.

Ezek alapján még arra is felkérem a közgazdasági előadó urat, hogy a bikaszükségleti jegyzékben, a megfelelő rovaton, a bikát kérelmező községek vagy magánosoknak vagyoni viszonyait is feltüntetni, s a kedvezményt, melyben részesítettini javasolja őket, megjelölni sziveskedjék, hogy ezen alapon az illetőknek adandó kedvezmény mérve iránt határozhatassak.

Tenyésztésben országos tenyésztési célokra nem vásároltatnak, sem pedig tenyésztésre ki nem adatnak.

Hogy a bevásárlások és kiosztások minél gyorsabban történhessenek, felkérem, hogy a jegyzékeket beérkezésük, illetve kitöltésük után, esetleg részletenkint is ide haladéknélkül felterjeszteni sziveskedjék.

Végül értesitem a közgazdasági előadó urat, hogy jelen rendeletnek közzététele körül felmerülő költségeit okmányilag igazolt számadására meg fogom téríteni.

Budapest, 1886. november hó 23.

A miniszter helyett: Matlekovics.

Fővárosi levél.

(Véres vasárnap. — A „Propeller” fogadó. — A kis Taciano. — A karácsony és újév divatja. — A képzőművészeti arany érmek.)

Öt öngyilkosság és egy gyilkosság egy napon. Ez az utolsó vasárnapnak rövid; de szomorú krónikája. Valóságos véres vasárnap. Még az újságíróra nézve is, a kik vasárnap véres verejtékkel verben dolgoztak úgy, hogy a fáradságtól, izgatottságtól még a szemek is verben forogtak.

Izgatott napunk volt vasárnap. Először egy Lichy József nevű hentes akasztotta magát a szó szoros értelmében füstre, a mennyeiben a füstölő kamra egyik gerendáján felkötötte magát. Mire észrevették már halva volt. Ez napal történt.

Ejjel a budai oldalon fekvő „Propeller” fogadó és az Andrassy-uti Gutfreund-féle kávéház volt idegrázó drámák színhelye. A „Propeller” szálló tulajdonosa Hegyei, ki mellesleg megjegyezve plane közeli rokonom is, egészen kétségbe van esve. Hárman keresték fel szállóját csak azért,

kiki álmodják valami szépet és jót a fosztóról, s így, ha most már sirok is — nem zavarom senki mulatságát, de meg az idő is olyan, hogy az ember mindig csak busulni szeretne: „Bús az idő, bús vagyok én magam is, valamennyi szép leány van mind hamis.” Ne érezzék magokat kérem sértve, a kik nem érzik, hogy bűnösök, „a kinek nem szüre ne vegye magára.”

No ha a fosztóban ily pórul jártam, megboszulom magam, s elmegyek olyan helyre, a hol én is kedvem szerint kimulathatom magam, elmegyek majd a disznótorba, hisz van az most mindennap, egyszer egy helyen, máskor más helyen, — siet mindenki husról és zsírról gondoskodni, hogy egész éven át legyen aztán a kenyérhez mit harapni, van is most jó keletje a kásának és borsnemekeknek, a mivel a jó hurrkat töltik; — a sok ember közül majd talán észbe jutok én is valakinek, s meghívna egy jó disznótorba, ha pedig ezen reményemben is csalatkozni fogok, akkor is nyugodtan türom a sors szeszélyeit s alá vetem magam egész nyugodtan akaratának.

De felhagyok már e bús gondolatokkal, mert félek hogy úgy járok, mit az a katona tiszt, a ki a mult héten felakasztotta magát, őt is ezt megelőzőleg bizonyosan ily bus gondolatok gyötörték, mint engem most, mert a mint halom szerencsétlen szörelém vitte az öngyilkosságra, hát lelke rajta, ha megtette, az az ő baja, eltemették szépen, meg is siratták sokan, — de én félek, hogy engem nem siratna meg senki, azért nem is próbálom meg az öngyilkosságot, hanem élek mindaddig míg lehet, mert hiába, mégis csak jobb az életben a részvétlenség, mint holtom után a részvét, ha mindjárt azt mondja is a nóta, hogy:

„Édes lesz ott megpihenni,
Ódalent már nem fáj semmi.”

én szivesen türom itt a fájdalmat, mert azt tartom, hogy:
„Megvirad még valaha,
Nem lesz mindig éjszaka!”

Bolygó.

hogy ott — reporteri kifejezéssel élve — „megöngyilkolják egymást.” Az áldozatokat, névszerint: Makk Alajost, az iparművészeti muzeum szolgáját, Fast Jánosné szül. A sztalos Julianna kávéházi pénztárosnőt és Wagner József pincézést bűnös viszony és büntetendő cselekmény vitte a sirba. Makk, mint az iparművészeti muzeum szolgája 500 frtot sikkasztott, és a pénzt, Wagner pinczés társaságában, kedvesével: Asztalos Juliannával elmulatta. Makk nős ember volt és neje beteg fekszik lakásán, a pénztárosnő férje pedig Pozsonyban él. Az öngyilkosok néhány napig folyton dorbézoltak és mikor a pénz fogytán volt, felkeresték az említett fogadót, hol szobát béreltek és vasárnap éjjel közös elhatározással forgó pisztollyal vetettek véget életüknek. Wagner pinczés még az utolsó éjjelen is mulatott és egy órával öngyilkossága előtt még a bérkocsisát és a szálló szolgáját itatta egy korcsmában.

A harmadik eset sokkal megrázóbb, mert egy férfit csupán vigyázatlanságból agyonlőtt egy nagyreményű leánykát és e borzasztó esettől elszonyodva maga ellen is fordítja a gyilkos fegyvert. Ki ne hallott volna már a kedves „Taciano nővérek”-ről, kik a főváros különféle mulató helyein kellemes megjelenésükkel és román és magyar dalaikkal ragadták viharos tapsokra a közönséget. E testvérek egyike: a 8 éves Taciano Róza most halva fekszik. Schneeweisz Arthur egy délezzel tűzérhadnagy vasárnap az „Orfeum” előadása után átmert a nővérekkel a közeli Gutfreund-féle kávéházba, hol a kis Róza véletlenül megpillantotta a hadnagy forgó-pisztolyát és megakartá nézni. A hadnagy elővette a fegyvert és csupa tréfától a kis leányra fogta. A fegyver elsült és a szerencsétlen leányka halva rogyott össze. A hadnagy egy pillanatra az iszonytól meredt szemekkel nézett a leányra, aztán haláltétkára szorította a fegyver csövét, egy tompa durranás hangzott, s a hadnagy délezzel teste összecsukszott és oda esett a kis áldozat mellé, élettelenül . . . .

De hagyjuk e szomorú képeket. Hirlapírói kötelességünk egyebekkel is készlet foglalkozni, mint véres drámákkal. Közeledik a karácsony és újév és vele az alkalmi ajándékok divatja. Most az a divat, hogy az emberek arcképekkel lepik meg egymást, de nemcsak a saját arcképekkel, hanem azéval, akit megakarnak lepni. E divat tárgyát egy ép oly praktikus, mint szép udjóság képezi. Ez a bélyeg alakú fényképek divatja, melyet Szabolcsi Samu üllői-uti kereskedő talált fel és szabadalmaztatott. Most mindenki ily arcképeket készített magának és másoknak, és az emberek egyszerre 100 arcképet ajándékoznak egymásnak, melyek fénykép után készülnek és száza potom 2 forint 50 krba kerül. Ez arcképeket karácsonyi, újévi, névnapüdvözlőkre, névjegyekre, levélpapírokra, eljegyzési jelentésekre, meghívókra stb. lehet ragasztani és ily alakban szétküldeni, a mi csakis hallatlan olcsóságuk mellett lehetséges.

A képzőművészeti arany érmek és díjakat vasárnap osztották szét a műcsarnokban, de a pályanyertesek közül csak ketten voltak jelen: Bihari Sándor és Paczka Ferencz. A többieknek elfogják küldeni dijakat.

Vende Soma.

Közönség köréből.*)

T. Szerkesztő ur! A „Gömör-Kishont” heti lapnak f. évi 49-ik számában a „Hírek és vegyesek” rovatában az állítatik, hogy sokszor merültek fel panaszok a nagy szivar-tözse tulajdonos W. S. ellen, s hogy legutóbb Neuländer K. S. czég tagja jelent meg a szerkesztőségben panaszot teendő durva eljárásom ellen stb. — Erre nézve ki kell jelentenem, hogy a valódi tény az, miként üzletemben Neuländer K. S. czég hálója megjelenvén ott 100 drb. szivar vásárolt, mi is részére általam pontosan egy a miként az a magas kincstár által elárúsításra kiadatik — kiszolgáltattott, — nevezett háló ur azonban, meglehet nem tudván azt, hogy 100 drb. szivar miként árusítottak el csomagokban, vagy talán valami nagy személyiségnek képzelvén magát, mintegy parancsolólag odavetette: „esomagolja be!” mire én kijelentettem, hogy az már esomagolva van, s nem kötelességem azt még egyszer esomagolni. — Ez azonban csakis azért történt, mert az illető egyéniség fellépése olyan volt, hogy arra, mint önézetes, független embernek, másként felelnem nem lehetett. — Egyébiránt művelt emberek irányában tudom, hogy mivel tartozom, s nemcsak újból esomagolom, de még lakásukra is elküldöm az üzletemben vett tárgyakat, még akkor is, ha az ez iránti kívánság előttem ki nem fejeztetik is.

Azon reményben, hogy a t. szerkesztőségi újdondász urnak a nagy közönség egyes tagjai iránt tanúsított érdeklődése reám is ki fog terjedhetni, s az audiaturo altera pars elvénél fogva én is, habár utólagosan is, az ítélet meghozatala után kihallgattatom, s jövőre nem fog feletem egyoldalú állítólagos panaszok miatt ítélet hozatni.***) felkérem t. Szerkesztő urat, hogy ezen kijelentésemnek ugyanott, hol a panasz közöltetett, helyt adni sziveskedjék azon megjegyzésem mellett, hogy magam részéről ez ügyet végleg befejezettnek nyilvánítom. — Teljes tisztelettel vagyok

Rimaszombatban, 1886. évi december hó 9-én.

Weisz Sámuel, m. kir. dohánynagyúr.

Meghívás.

A „Gömörmegyei magyar közművelődési egyesület” igazgató választmányja folyó hó 18. (tizennyolczadik) napján délután 3 (három) órakor, a rimaszombati megyeház kisebb tanácsstermében évnegyedi ülést tart, melyre a választmány tagjait tisztelettel meghívom.

Rimaszombat, 1886. évi december hó 7.

Török Bálint, egyesületi elnök.

Hírek és vegyesek.

Kinevezések. A m. kir. igazságügyminiszter Salamon Bélát a rimaszécsi kir. járásbíróshoz végrehajtóvá, és Lenkey László rosznyói kir. járásbíróshoz díjnokot a rosznyói kir. járásbíróshoz irnokká nevezte ki.

Halálozás. Schmiéd József volt rosznyói járásbíróshoz irnok, ki hosszas és gyógyíthatlan betegsége miatt

*) E rovat alatti felszólalásokat díjtalanul közöljük, de a felelősség a beküldőt terheli. Szerk.

**) A szerkesztőség panaszoknak helyt adni tartozik, mihielyt a panaszló magát megnevezi, s panaszja valóságáért felelősséget vállal, — igazolni magát a panaszlót tartozik. Szerk.

nem régen saját kérelmére végkielégítést nyert, f. hó 9-én a helybeli közkórházban kisenvedett. — A boldogult egy, már régen keletkezett bajból kifolyólag először az egyik lábát, most nem régen pedig a másik lábát is elvesztette s azóta folyton élet halál közt lebegett a megyei közkórházban, mignem a halálnak reá nézve jölvő angyala megszabadította kintjaitól. — Áldás lebegjen a megboldogult hült tetemei felett, s találja fel csendes sírjában azon nyugalmat, melyet itt e földön feltalálni nem sikerült! — Stolez Márton helybeli tekintélyes kereskedőnek Márton nevű kedves kis fia f. hó 9-én diphteritisben elhunyt. — Béke lengjen a drága halott porai felett! — Szüleinek pedig nyujtszon vigaszt ismerősei és barátainak általános részvétel.

Halálozás. Vettük a következő gyászjelentést: Szelcei Szeleczky Dénes és neje szül. Szentiványi Szentiványi Piroksa valamint, gyermekeik: Zoltán, Árpád, Jolán és István, a legfőbb szívvel tudják forró szeretett, felejtethetetlen kedves drága jó fioknak, illetőleg kis testvéröknek Déneskének elete 5-ik évében, 7 napi kínos szenvedés után, folyó évi december hó 10-én, reggeli 4 óraker történt gyászos elhunytát. A megboldogult drága porai folyó hó 11-én délutáni 2 óraker fognak a hely. hitv. egyház szertartásai szerint a széki-pusztai új sirkertben örök nyugalomra tétetni. Béke lengjen áldott porai felett!

Halálozás. Feyman Antal rozsnói tekintélyes kereskedő a mult heten agyszélhűdés következtében hirtelen elhalt. — Az elhaltat számos rokonain és barátain kívül az egész város őszintén sajnálja. — Béke hamvaira!

Iparhatósági megbízottak választása. Városunkban a husz iparhatósági megbízottak megválasztása folyó évi december 15-én délelőtt 9 órától délutáni 4 óráig fog megtartatni a városháza nagytermében. — Figyelmeztetjük ezen választásra városunk iparosait, hogy a választáson minál nagyobb számban vegyenek részt, s ez alkalommal a szavazásuál ne az érdek, hanem az érdem legyen az irányadó.

A rimaszombati és vidéki nőegyesületnek farsangi tea-estélye, melyről mult számunkban is megemlékeztünk, minden tekintetben érdekesnek ígérkezik. Hölgyeink odaadó buzgalommal fáradoznak azon, hogy az estély kellemes szórakozást és élvezetet nyujtszon a résztvevő közönségnek. A kibocsájtott gyűjtőiveken már eddig is szép számu aláírás történt, úgy, hogy a hideg kappan, pulyka és sódar adagokból szinte egy kis „maradék-estélyre is számíthatni. — Elismerés illeti a választmány eljárását azon helyes intézkedésért, hogy a „tetszés szerinti fizetés“ helyett határozott és rendkívül mérsékelt árakat fog szedni, úgy, hogy e tekintetben a szerényebb tárcájú uraknak sem lesz okuk panaszra. A nőegyesület ez által véli elérni azon célját, hogy az estélyen a jótékony czél iránti tekintetből mentül nagyobb számu közönség vegyen részt. — Az estély programjára még visszatérünk.

Karácsony est. A helybeli nőegyesület folyó évi december hó 19-én, vasárnap, este tartja meg a szokásos karácsony-estjét, mely alkalommal az egyesület árvái megvendégetnek. — Az adakozást ez est czéljaira, valamint az ujévi üdvözlétek megváltását is, ujjolag ajánljuk a nemeszívű közönség figyelmébe.

Öngyilkosság. Zipser Oszkár, helybeli es. kir. tüzérhadnagy folyó hó 6-án, lakásán az ágy felett levő szögrefelakasztotta magát. — Az esetet szolgálja vette észre, a ki hosszabb dörömbölésre sem kapván feleletet urának szobájából, rosszat sejtve, az ablakot betörte, s a szobába ment, hol borzalmas látvány tárult szeméi elé, midőn urát egy zsineggel a szögön függve, egyik lábával az ágyon térdelve találta, rögtön segítségért futott, mire az egész utca összeszaladt, s a szerencsétlen levágták a szögtről, de már akkor életjelt nem adott magáról. A szobában egy asztalon feküdt töltött revolvere, s így el sem képzelhető, hogy mi vihette arra, hogy a golyó helyett a csunya halálnemet választotta. A szerencsétlen öngyilkos hülláját a megyei közkórház halottas kamrájába szállították és ott másnap alávetették az orvosok bonczkésének. Temetése folyó hó 8-án d. u. 3 óraker ment végbe a kórházi halottas báltól, hova a csunya, nedves idő daczára annyi embert esalt ki a kíváncsiság, hogy a kórház előtti utcán a vasut felé a közlekedés teljesen megszakadt, s a vonathoz siető utasok kénytelenek voltak a temető felé kerülni, hogy a vonatról le ne kessenek. A gyászszertartást az ág. ev. énekkar kezdte meg, majd Glauf Pál ág. ev. lelkész mondott német nyelven egy szép beszédet az elhunyt felett, majd ismét az énekkar búcsúztatta el. Az ének elhangzása után megindult a menet körül a temető felé, elől egy szakasz tüzérség, majd a katonai lovak által vont gyászkosci következett a felkoszorozott koporsóval, melynek mindkét oldalán szintén katonák képeztek sorfalat, a kosci után mentek az elhunytnak megtört bátyja és sógora, a kik a vett értesülés után oly messze utról siettek, hogy a szerencsétlen utolsó kíséretén jelen lehessenek. A menetet ismét egy szakasz tüzérség zárta be. A temetőben egy ének elhangzása után ismét a lelkész mondott egy rövid imát az elhunyt lelki üdvéért, azután a koporsót lebocsátották a sirba, a midőn is egy adott jelre két ágyuloves dördült el, ez által adván meg a katonaság utolsó tiszteletét a körülből oly szerencsétlenül kimúlt pályatársuknak. Öngyilkosságának oka — a mint általában az egész városban beszélnek — részint szerencsétlen szerelem, részint pedig zilált anyagi viszonyok voltak, a mi abból is kitűnt, hogy azonnal a hír elterjedése után az elhunyt összes ingóságait bíróság lefoglalták.

Családi boldogság. Egy ritka példáját a családi boldogságnak mutatott be a mult heten a szemléltő közönségnek városunk iskola utcában M. J. nevű uri ember és ennek szeretett hitvese, a kik még nem igen régen esküdtek egymásnak örök hűséget, s azóta kiesiben és nagyban szürcsölgetve a hegy levét, igen kedélyesen éltek keresztül a mézes heteket, s ha néha-néha egy kis családi jelenet fejlődött is ki közöttük, azt az elnéző szomszédok hajlandók voltak, német példabeszédből kiindulva, a kölcsönös szeretetnek tulajdonítani, — annyival inkább, mert a paraszt is azt tartja, hogy addig nem szereti senki a feleségét, míg jól meg nem veri. — A mult hét egyik napján azonban a jelenet oly fokra hágott, a milyent már a legnagyobb szeretet sem kíván meg az ő oltárán áldozóktól, ugyanis midőn már mindketten jól felhajtottak az isteni nektárból, mint rendesen vitatkoznai, majd czivakodni kezdtek, minek következménye az lón, hogy a nő szeretett férjének fülebe vágott úgy, hogy egyik füle csak egy kis darabon maradt csügvén az arczán.

Adoma Goetheról. A német lapok a híres német költőről a következő adomát elevenitik fel: Egy alkalommal Göthe egy vendéglő szögletében nyugodtan szürcsölgette vízzel kevert borát, ezt meglátva a szomszéd asztalnál mulató deákok — kik természetesen a bort tisztán itták, — egyik felszólal s azt mondja a költőnek: „Ugyan öreg ur, nem restelli Bachusnak e drága adományát vízzel meghamisítani? mire Göthe ezen szavakkal: „mindjárt megmondom“ felkelt s így szólt:

„Némáva tesz a tiszta víz,
Mutatják ezt a halak,
A tiszta bor meg elbutít,
Bizonyítják ezt az urak
Némáva avagy butává lenni ugy-e nem kívántok?
Így hát a bort, vízzel keverve igyátok.“

s azzal magokra hagyta az elámult deákokat.

Nyilvános nyugtázás. A nagyrőcei műkedvelő társulat által folyó hó 8-án rendezett jótékonyczélú műkedvelői előadáson felülfizettek: Borbély Lajos ur 20 frtot, Hámos László ur 6 frtot, Latinák Rudolf ur 3 frtot, Latinák Frigyes ur 3 frtot, Csider Károly ur 1 frt 50 krt, Jaczko Pál ur 1 frtot, Böhm József ur 1 frt, Lukovics Gábor ur 1 frt 50 krt, Roxer Vilmos ur 1 frtot, Terlik Alajos ur 1 frtot, Czako János ur 2 frtot. Összesen 41 frtot. Fogadják érte meleg köszönetünket. A nyilvános számadás a legközelebbi számban fog közzététetni. — Nagy-Rőczen, december hó 9-én.
Perjéssy László, titkár.

Irodalom.

Pénzügyi törvények és szabályok kézikönyve jelent meg Zomborban, mely könyv részletesen foglalkozik mindenféle adóemellek, ugymint: földadó, házadó, kereseti adó, bányaadó, nyeresémadó, fegyver- és vadászati adó, általános jövedelmi pótdadó, hadmentességi díj, fogyasztási adó, cukor- és söradó stb. adóemellekkel, ugyszintén a bélyegilletékről is kimerítően és tisztán érthetően ír, kérdésekben és feleletekben, úgy, hogy bármilyen laicus ember is mindjárt egyszeri elolvasás után könnyen tájékozhatja magát. — Ezen mű alkalmas a községi jegyzők, különösen községi jegyzői szigorlatra készülők, ügyvédek, jogászok, pénzügyi fogalmazók, végrehajtók és adózó polgárok számára. A törvények, szabályok, pénzügyministeri rendeletek, valamint a pénzügyi közigazgatási bíróság döntvényei, ítéletei és végzéseit felhasználásával kérdések és feleletekben írta Szilágyi Gyula kir. pénzügyi titkár, adófelügyelői helyettes. E mű valóban nagybecsű és nagy hiányt pótló, s ki adójával tisztában lenni obajt, kívánatos, hogy megszerezze magának e könyvet. Ára 2 frt. A szerző tulajdona.

Népdalaink egytetemes gyűjteményéből a „Magyar dal-album“-ból most jelent meg a hatodik tolyam 2-ik füzetete az 1021—1040-ik számu dallamokkal, zongorára alkalmazva. Tartalom: 1. A te szemed olyan kerek. 2. A tüzember mestersága. 3. Az egri kávésnak. 4. Az igazi Mesiás eljött. 5. Azon sírri egyre az én furulyám. 6. Azt mondja a kapitány a bakának. 7. Agas-bogas a diófa teteje. 8. Agas-bogas terebélyes a nyárta. 9. Állj meg Janesi. 10. Árad a víz, elviszi a pallót. 11. Árva vagyok, ninesen babám. 12. Atkozott legyen az a nap. 13. Baka vagyok pajtás. 14. Balatonon esonakázok. 15. Beh szeretnék az erdőben fa lenni. 16. Beh szépen szól a ezimbalom. 17. Bezzeg van Pestvármegyében. 18. Bodor tüst száll az erdőre. 19. Bodrog partján nekedekett kis leány. 20. Bor, bor, magyar bor. — Even havi füzetekben megjelenő vállalatot annyival inkább is ajánljuk minden magyar zenekedvelőnek pártfogásába, mert jelenleg ez az egyedül folyamatban levő egytetemes magyar népdalgyűjtemény. Ára oly jutányos, hogy ehhez hasonló mű még soha meg nem jelent, ugyanis előfizetési ára bérmentes szétküldéssel egy évre (10 füzetre) 1 frt 80 kr., félévre (5 füzetre) 90 kr., egyes füzet ára, melynek mind-egyikében 20 dallam van zongorára alkalmazva, 25 kr. Előfizetések a „Magyar dal-album“ kiadóhivatalához Győrbe intézendők. A megjelent füzetek minden reudes könyvtárban kaphatók.

Méhner Vimos kiadásában megjelenő „Képes Családi Lapok“ 11-ik száma a következő tartalommal jelent meg: Bertalan szerelme. (Elbeszélés folytatás.) Prém Józsefől. — A regelő album. (Humoreszk.) Csalomajytól. — Habarek. (Elbesz. folytatás.) Szendrőtől. Az első baba. (Rajz.) Elemértől. — A mellbeteg. (Beszélyke.) Gyarmathytól. — Képmagyarázat. — Mindenféle. Képeink: A patak partján. — Különböző pályák. Veszedelem óra. Melléklet: „Harc a milliokért.“ (Regény, folyt.) Xavier de Montepin-től. 160—176 oldal. Rendkívüli melléklet: Bajnoki verseny. (Költemény.) Sárosi Árpádtól. — A fehér rózsa. (Rajz.) Sz. Ernőtől. Előfizetési díj egész évre 6 frt.

Hivatalos közlemények.

Gömörmege alispánjától,

13262. sz. **Hirdetmény.**

A köztanácskozás tárgyat képező közügyek elintézése végett szükséges és szabályrendeletileg megállapított **téli közgyűlés határnapja** főispán ur ő méltóságával egyetértve, **folyó évi december hó 18-ik napjának** délelőtti 9 órájára Rimaszombat városába kitűzve, midőn erről a közönség ezenel értesítetik és a megyei bizottság tagjai személyes megjelenésre hivatalból tisztelettel felkértenek, egyidejűleg köztudomásra hozatik, hogy a tanácskozás kiválóbb tárgyait: a kilépendő közigazgatási bizottsági tagok helyett új tagok választása; az állaandó és központi választmány, valamint a jövő 1887-ik évre, a többi megyei bizottságoknak választás utjánai megalakítása; a megyei választott bizottsági tagok névjegyzékének bemutatása, s egyéb közérdekű fontos ügyek képezendik.

Rimaszombat, 1886. évi november hó 28.

Bornemisza László, alispán.

Gömörmege alispánjától.

Pályázati hirdetmény.

Sulyán Sándor rozsnói járási uti-biztosnak Rozsnó rend. tan. város rendőrkapitányává történt kinevezetése folytán megürült járási utbiztosi állomás törvényszereiben betöltendő lévén, ezen állomásra megelőzőleg folyó évi **december hó 28-ik napjáig** bezárólag pályázat nyitattik.

Minélfogva felhivatnak mindazok, kik ezen állomás elnyeréseért pályázni ohajtanak, hogy okmányilag szabályszerűleg felszerelt kérvényeiket a kitűzött határidőig Rimaszombatan a megyei alispáni hivatalnál beadni annyival inkább el ne mulasszák, mivel ezen határidő után beérkezendő kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Kelt Rimaszombatan, 1886. évi november hó 28.

Bornemisza László, alispán.

Gömörmege alispánjától.

13262. sz. **Pályázati hirdetmény.**

Dr. Trajter István rimaszombati járásorvos leköszönése folytán megürült tiszti állomás, az 1886. évi XXI. t. cz. 80. §-a értelmében betöltendő lévén, ezen állomásra előleges pályázat nyitattik.

Minélfogva ezen tiszti állomást elnyerni kívánó szakférfiak felhivatnak, hogy kellőleg felszerelt pályázati kérvényeiket folyó évi **december hó 28-ik napjáig** Rimaszombatan az alispáni hivatalnál annyival inkább beadni el ne mulasszák, mivel a kitűzött határidő után beérkezendő kérvények figyelembe vehetők nem lesznek.

Kelt Rimaszombatan, 1886. évi november hó 28.

Bornemisza László, alispán.

Gömörmege alispánjától.

Pályázat.

13403. sz. — A „Dobsina és vidéke“ czimű körorvosi állomás Dobsina székhellyel üresedésbe kerülvén, újra betöltendő.

Ezen körorvosi állomással egybe van kötve:

1. 400 forint évi fizetés, melyhez Dobsina városa 300 frttal a körhöz tartozó Rédova és Felső-Sajó községek pedig 100 frttal hozzájárulnak.

2. 40 köbméter tűzifa járandóság, Dobsina városa által a körorvos házához szállítva.

Azon felül kilátásba helyeztetik a „Dobsinai bányász-társáda“ által a gyógyított betegek arányához fizetni szokott évi tiszteletdíj.

A kellően felszerelt pályázati kérvények az 1887. évi január hó 15-ig alulirt alispáni hivatalhoz benyujtandók.

Kelt Rimaszombatan, 1886. december hó 3-án.

Alispán helyett: **Ujházy, főjegyző.**

Piaczi árak: Rimaszombat, 1886. deczem. 11-én

tartott heti vásár alkalmával a gabonaművek és kapásnövények következőleg jegyeztettek:

	mmázánként	hektoliterenként
Buza	7.80—8.—	6.00—6.60
Feles	6.30—6.40	4.35—4.50
Rozs	6.—6.10	4.30—4.35
Árpa	5.50—6.—	3.75—3.80
Zab	5.—5.20	2.10—1.15
Kukoreza	5.—5.20	3.75—3.85
Krumpli		1.25—1.30

Felelős szerkesztő: **RÁBELY MIKLÓS.**

Magán-hirdetések.

A legnemesebb karácsonyi- és ujévi ajándékok!

KÁRMÁN S.

könyvkereskedése
RIMASZOMBATBAN és ROZSNYÓN.

Ajánlja dús raktárát nemzeti irodalmunk legkiválóbb termékeiből. **Arany, Petőfi, Tompa, Vörösmarty stb. nagy íróink** művei legényesebb diszkötésben. A legujabb regények, mindennemű szakmunkák, ifjusági iratok, imakönyvek és diszművek legnagyobb választékban **eredeti áron** kaphatók.

Író- és rajzszerék.

7885. sz.

Hirdetmény.

A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **özv. O-avecz Pálné** végrehajthatónak **Kovács András és János** végrehajtást szenvedők elleni 365 frt 54 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Pongyelok község határában fekvő a pongyoloki 68. sztkben foglalt Kovács András és János nevéen álló 93. 94. hrsz. beltelek és 35. számu házra az ürverést 363 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi február hó 17-ik napján délelőtt 10 óraker Pongyelok községben a községi bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 63 frt 30 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatan, 1886. november hó 23. napján.

A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.
Fornét, kir. tszéki elnök.

Árverési hirdetemény.

A besztterezbányai m. kir. pénzügyigazgatóság által közhírré tétetik, miszerint Tamásfalvával és a hozzátartozó pusztákkal egyesített Rimaszombat város területén a bor, hus, cukor és sör fogyasztás után fizetendő fogyasztási-adó iránti beszédési jog 1887., esetleg 1888. és 1889-ik évekre nyilvános árverés útján hasznobérbe adatik.

Az árverés a m. kir. pénzügyigazgatóság által 1886. évi december 17-ik, eredménytelenség esetén 18. és 20-ik napján délelőtti 11 órakor fog megtartatni.

A kikiáltási ár a bor fogyasztás után	2100 frt 60 kr
" " " " " " " "	3300 frt 67 kr.
" " " " " " " "	2279 frt 02 kr.
" " " " " " " "	648 frt — kr.
összesen	8328 frt 29 kr.

ban határozatják meg.

Az árverésen résztvenni kívánók a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy államkötvényekben bántapénz gyanánt tartoznak letenni.

Írásbeli ajánlatok az árverés napjának délelőtti 11 óráig bepecsételve a pénzügyigazgatóság főnökének adandók át.

Besztterezbányán, 1886. november 23.

7408. sz.

Hirdetemény.

A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Pulezner János** és **Várady Károly** végrehajthatóknak **Bodnár-Molnár Zsuzsanna** végrehajtást szenvedő elleni 386 frt 24 kr. és 326 frt 80 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. tszék területén levő Gömör-Panyit község határában fekvő, a gömör-panyiti 18. számú tjkönyvben foghalt Bodnár-Molnár Zsuzsanna nevének álló $\frac{2}{8}$ urb. telekre, 16. és 17. számú házra és urb. erdő s legelő illetményre az árverést 1238 frtban ezzel megállapított kikiáltási árral elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi január hó 5-ik napján délelőtti 10 órakor Gömör-Panyit községben a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak. — Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 123 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában

jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333.sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatban, 1886. évi nov. hó 12-ik napján.

A rimaszombati kir. tszék. mint telekkönyvi hatóság.

Fornét, kir. tszéki elnök.

Igen fontos

gazdák, vadászok, erdészek, iparosok és katonák részére:

A Nemecsek-fele fekete bőrkenőcs alólírott szíjgyártó-üzletében különféle nagyságu dobozokban a következő gyári áron kapható:

Egy egész kilogramos dobozzal	1 frt 20 kr.
Egy fél " " "	— frt 60 kr.
Egy negyed " " "	— frt 30 kr.
Egy nyolczad " " "	— frt 20 kr.
Egy tizenhatod " " "	— frt 12 kr.

Ezen fekete bőrkenőcs használható mindenféle bőrneműre, u. m. csizmák, cipők, lószerszámok, nyergek, vadász- és fegyvertáskák, bőrszékek, bőrdívánok stb. bekenésére, melytől a bőr szép feketévé és puhává lesz.

Ez alkalommal nem mulaszthatom el még különösen ajánlani saját gyártmányu **szarvasbőr nadrágvédőimet** 4 frttól 5 frt 50 krig, továbbá: utazó férfi- és női **bőröndjeimet**, különféle **ostoraimat** nyéllal vagy a nélkül, valamint **kocsi-zablákat** stb.

Készletet tartok mindenféle **kocsizó- és igás-lószerszámokból**; ugyanilyeneknek megrendelése — tetszés szerinti kivitelben — a legrövidebb idő alatt, jutányos áron eszközöletik.

A nagyérdemű közönség szives megrendeléseit kérve, maradtam teljes tisztelettel Rimaszombat, 1886. november hó 26.

2—* **TRUBINT LUKÁCS**, szíjgyártó.

Hirdetemény.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, miszerint jövő év **Szent-György napján üzletem a temető-utca 4. szám alatt levő saját házamban áthelyezése következtében raktáramon levő összes árucikkeim árait tetemesen leszállítottam.** — Minélfogva tisztelettel kérem szives megbízásaival szerencsételni.

A téli idényre különösen ajánlom a legjobb minőségű s nagy választékban levő **korcsolyáimat** a legjutányosabb áron.

Nemkülönben ajánlom a karácsonyi- és újévi ünnepekre kitűnő minőségű, **saját termésű, valódi almágyi fehér és vörös (burgundi) boutellás boraimat.**

Rimaszombat, 1886. decz. 10.

BENYO BÉLA.

Hirdetemény.

7656. szám. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **rimaszombati takarékpénztár** végrehajthatóknak **ifj. Baeso István** és **Lovas Abrahámné** mint Molnár Julianna jogutódjai végrehajtást szenvedők elleni 120 frt tőkekövetelés és járul. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Rimaszombat városában fekvő a rimaszombati 64. sztkben foglalt id. Baeso Istvánné sz. Molnár Julianna és ifj. Baeso István nevének álló 77. hrsz. alatti 53. számú házra az árverést 960 frtban megállapított kikiáltási árral elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1887. évi február hó 16-ik napján délelőtti 10 órakor a rimaszombati kir. törvényszék telekkönyvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 96 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában megjelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatban, 1886. november hó 23. napján.

A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Fornét, kir. tszéki elnök.

5 millió forint teljesen befizetett részvénytőke.

A „**Bécsi biztosító társaság**“ és a „**Bécsi élet- és járadék biztosító intézet**“ alólírott magyarországi fiókgazgatósága által hazánk egyes főbb városaiban már kötvénykiállítási joggal felruházott főügynökségek is felállítatván, tudatjuk, miszerint főügynökök:

Miskolczon: Török Aladár urat.

Debreczenben: Simonffy Sámuel kir. tanácsos urat.

Aradon: Assael A. Abraham urat.

Pozsonyban: Mihályi T. E. ipar- és kereskedelmi kamarai elnök urat.

Sopronban: A soproni építő- s földhitelbank részvénytársulatot.

Temesvárott: Redl testvér urakat.

Nagy-Beeskereken: Hirtenstein és Reiner urakat.

Szegeden: Tóth Pál urat nyertük meg; felkérjük a t. biztosító közönséget, hogy ugy **tűz-, jég- és szállítmányi**, valamint **életbiztosítási** ajánlataikkal társulatunkhoz, esetleg illetékes főügynökségünkhöz fordulni és minden kívánalomnak megfelelő társaságunkat bizalommal felkeresni sziveskedjék.

Fentnevezett társulataink, míg egyrészt tekintélyes tőkéjeik által is már teljes biztosítékot képesek nyújtani az elfogadott kockázatokért, másrészt előnyös díjtételei versenyképessé teszik minden eddigi hazánkban működő biztosító társulattal szemben; mitöb az életbiztosítási üzletágban oly előnyös combinatiokat vett fel díjtáblázataiba, melyek a biztosító közönség minden várakozásainak megfelelnek.

Társulataink elvül tűzvén ki továbbá, hogy bekövetkező szerencsétlenségek esetén a károk gyors, pontos és igazságos rendezésére lelkiismeretesen gondot fog fordítani, reméljük, miszerint a t. biztosító közönség egész bizalommal fogja felkeresni ajánlataival társaságainkat, mi pedig igyekezni fogunk az irányunkban tanusított bizalmat mindenkor teljes mértékben kiérdemelni.

Ugyanez alkalommal felkérjük végül a kör- és községi jegyzőket, néptanítókat, iparosokat, kereskedőket, valamint a kisebb birtokos urakat, kik helyben vagy vidéken társulatunktól ügynökséget vállalni hajlandók, hogy ezek elnyerése végett levélelileg hozzánk vagy a miskolczi főügynökséghez fordulni sziveskedjenek.

Tisza László, igazgató.

Ágoston József, vezértitkár.

☛ **Gömörmegye a miskolczi főügynökség kerületébe tartozik. Rimaszombati kerületi ügynök: Dickmann Armin.**